

Namiesto úvodu

Veľkonočné obdobie, ktoré prežívame, je aj obdobím prípravy na slávnosť zoslania Ducha Svätého. Dalo by sa povedať, že je to veľký deviatnik – nověna k Duchu Svätému. Duch Svätý je ten, kto nám pomáha prežívať veľkonočné tajomstvo. Našou úlohou je žiť jednotu so zmŕtvychvstalým Kristom. Jednota s Kristom je základ nášho života. Jednota je dar Ducha Svätého.

Pozrime sa, ako vnímal dar jednoty Boží služobník otec Franciszek Blachnicki. Jednota bola srdcovou záležitosťou otca Franciszka. Hovoril: „Jednota nás má všetkých spájať!“ Ak chceme, aby jednota bola okolo nás, musí ju človek začať od seba.

Najprv je tu vnútorná jednota s Bohom. Otec prijal metódu svetlo – život ako jednu z hlavných chariziem spoločenstva. Svetlo Božieho slova, rozumu, osoby Krista, náuky Cirkvi a svedomia – to všetko má byť v súlade so životom. Skutky každodenného života majú byť svedectvom a dôkazom tejto jednoty.

O. Blachnicki bol presvedčený, že svetlo sa má stať životom. K tomu má pomáhať formácia. Jej hlavnou zásadou má byť rozhodnutie a snaha, aby neexistoval rozdiel medzi teóriou a praxou. Božie svetlo sa má dostať do každej hlavy a do každého srdca. Má byť základom a cieľom života každého kresťana. Je to program zrelého kresťana.

Snažme sa o jednotu aj my. Nech je to cesta, ktorá má tri etapy: a) výchova nového človeka vyjadrená postojom vzájomnej lásky, b) budovanie nového spoločenstva, v ktorom je vzájomná láska, c) vytváranie novej kultúry cez oslobodenie sa od egoizmu.

Naším programom a cieľom je jednota skrze Boha. Naše túžby majú byť v duchu

jednoty. Musíme odmietajú všetky prejavy rozbíjania, rozdeľovania... Do jednoty máme zahrnúť všetky oblasti ľudskej spoločnosti. Základom je teda jednota medzi svetlom a životom v našom osobnom živote, ktorú máme v sebe nájsť. O jednote hovorí o. Blachnicki ako o teste pravosti. Ďalej nám o. Franciszek predstavuje jednotlivé oblasti prežívania daru jednoty:

- Jednota v spoločenstve. Prvým kruhom jednoty má byť spoločenstvo, do ktorého patríme. Jednota je znakom pravosti. Ak sa objavujú skupiny, ktoré hovoria „my“ a „vy“, skupiny, ktoré sa nezúčastňujú na vzájomnom delení a svedectve, ak nie je ochota prijať a realizovať formačný program, vtedy naše spoločenstvo nežije jednotu. Nemôže budovať jednotu ten, kto v jednote nežije. Preto je veľmi dôležitý rozmer jednoty vo vnútri spoločenstva, aby sme ako celok mohli byť svedectvom a znakom jednoty, ktorú hlásame a ktorej chceme slúžiť.

- Jednota s ostatnými spoločenstvami a hnutiami. To je práca v oblasti evanjelizácie, obnovy Cirkvi, v rovine farnosti a v spolupráci s farárom. V rámci tejto roviny budujeme farnosť ako spoločenstvo spoločenstiev.

- Jednota v Cirkvi. To je jednota a spolupráca medzi laikmi a kňazmi a jednota medzi charizmou a úradom.

- Jednota medzi kresťanmi. To je ekumenizmus.

- Jednota v ľudskej spoločnosti a vo svete.

Prijmíme teda jednotu ako dar a ako poslanie. Je to dar Ducha Svätého, bez ktorého niet jednoty. Vzkriesený Kristus nám dáva misiu, aby sme budovali jednotu. Nezabúdajme, že dar nemožno oddeliť od poslania, ktoré máme.

O. Jozef Heske

Svätý Stanislav, apoštol pravdy

V mesiaci apríl sme slávili spomienku na sv. Stanislava, biskupa a mučeníka, ktorý je spolupatrom diela Kruciáta oslobodenia človeka. Katechézu preto venujme tomuto mučeníkovi a apoštolovi morálneho poriadku, pravdy a slobody.

Prečítajme si na úvod Gal 6, 12 – 15: „Všetci, čo sa chcú páčiť podľa tela, nútia vás, aby ste sa dali obrezať, len aby ich neprenasledovali pre Kristov kríž. Veď ani tí, čo sa dávajú obrezať, nezachovávajú zákon, ale chcú, aby ste sa vy dali obrezať, aby sa mohli chváliť vašim telom. Ale ja sa nechcem chváliť ničím iným, iba krížom nášho pána Ježiša Krista, cez ktorý je svet ukrižovaný pre mňa a ja pre svet. Lebo ani obriezka nie je nič, ani neobriezka, ale nové stvorenie.“

Úryvky zo svedectiev

Agnieszka Borowicz: „V súčasnosti máme mnoho ohrození, ktoré môžeme dať do spoločného menovateľa a tým je strach a náklonnosť človeka k sebaklamu. Strach spojený s pocitmi ovplyvňuje aj naše myslenie, paralyzuje našu vôľu a ochotu konať. Človek prežívajúci strach vníma svet ako nebezpečný. A seba samého vníma ako neschopného prekonávať prekážky. Výsledok toho je nezmyselnosť niečo robiť. Takýto človek nemá nádej, a preto sa neangažuje v dobrých aktivitách. Dáva sa ovplyvňovať ľuďmi, ktorí už rezignovali. Stáva sa pasívnym pozorovateľom. Svojimi rozhodnutiami prestáva budovať civilizáciu lásky. Človek, ktorý chce sám seba klamať, vysvetľuje svoj stav strachu sebe a všetkým okolo tým, že nič hodnotné sa nedá robiť. A o to rýchlejšie si potom užíva. Ľahšie sa poddáva agresorovi. Nehovori svoje názory a kráča s prúdom. Uteká od samostatných rozhodnutí. Je v takom stave, že uteká pred pravdou o sebe. Ťažko je mu prijať pravdu. Nechce stratiť dobrú tvár seba samého.“

Maciej Krulak: „Keď satan oklamal človeka, človek sa rozhodol dosiahnuť šťastie bez Boha. Videl, že je nahý. A že nemá nič. Následkom hriechu je odchod od Boha, nebeského Otca, a pocit nehodnosti a hanby. Pravda o sebe je príliš bolestná. Preto chceme skryť našu nahotu pred pohľadom druhých ľudí. Môžeme ju skryť vzdelaním, spoločenským statusom, vlastníctvom majetku, schopnosťami, vzťahmi s ľuďmi, dokonca aj s vlastnou rodinou. Keď nám niekto berie niečo z týchto šiat, tak sme nešťastní a máme pocit, že sme prežili veľkú životnú katastrofu. Niekedy sa získanie niektorých častí odevu môže stať cieľom nášho života a vonkajším zmyslom našej existencie. Opakom toho je postoj Božieho Syna, ktorý, zoblečený donaha, ostáva naďalej sebou samým. Ničím sa neprikrýva. Je autentický od narodenia skrze veľkonočné tajomstvo až po večnosť. Prečo je iný? Pretože vždy prežíva to, že je Boží Syn – Syn Otca. Veľmi dobre vie, že ho Boh pozná takého, aký je. Každý rodič videl svoje dieťa nahé. Môžeme povedať, že rodič pozná svoje dieťa naozaj najlepšie. Nikto tak nepozná svoje dieťa. A takto nás pozná Boh.“

Položme si spoločne otázky

- Nemáme strach mať tvár „sladkej zbožnosti“?
- Dávame viac dôraz na to, ako sa ľudia pozerajú na nás, a nie na to, kto sme v skutočnosti?
- Čo pre nás znamená verejná mienka? Aký má na nás vplyv?
- Sme schopní a ochotní prijímať nepopulárne rozhodnutia, ale v súlade so svedomím?
- Ako pestujeme svoje svedomie?
- A teraz ide o predsavzatie: Ako sa chceme starať o naše svedomie? Ako chceme pestovať svedomie?

Na záver sa pomodlime.

ThDr. Jozef Heske, PhD.

Formovala ma fascinácia Franciszkom Blachnickým

Prinášame vám pokračovanie rozhovoru s novým generálnym moderátorom Hnutia Svetlo – Život kňazom Adamom Wodarczykom, ktorého prvú časť sme uverejnili v minulom čísle.

• V súčasnom poľskom parlamente sú aj ľudia odchovaní oázou. Aké možnosti má HSŽ podľa vás v sociálnom angažovaní sa?

Hlavné veci sa dejú na rovine samosprávy alebo v rôznych verejno-prospešných združeniach. V tejto oblasti je potrebné realizovať rôzne iniciatívy. Niečo konkrétne môžeme urobiť pre miestnu spoločnosť. Členov HSŽ je potrebné zaangažovať aj v politickej oblasti. No treba pamätať, že HSŽ nie je politická sila, ale hnutie náboženské, formálne, katechumenátne. O. Blachnicki síce v roku 1981 založil Nezávislú kresťanskú sociálnu službu, ale potom sa to už ďalej nerozvíjalo, lebo vycestoval za hranice Poľska, v ktorom bol výnimočný stav, a preto sa to nedalo. No dnes sa mi zdá, že je potrebná taká iniciatíva, ktorá by dávala možnosť formácie tým, ktorí sa chcú angažovať v sociálnom a politickom živote. Videl by som to ako školu pre kresťanských alebo spoločenských lídrov, v ktorej by spoznávali katolícku sociálnu náuku, získavali by duchovnú formáciu, ale tiež by sa zaoberali záležitosťami, ako sú ľudské zdroje alebo marketing. Dnes už tu nie je miesto pre amatérov, potrebni sú veľmi dobre pripravení odborníci.

• HSŽ toho urobilo pre laikov mnoho. Ako dnes vidíte miesto pre laikov v Cirkvi?

V Cirkvi majú laici veľa možností. Ak ide o hnutie, tak to sú jednotlivé diakonie v oblasti evanjelizácie, formácie, oslobodenia alebo služby v spoločnosti. Stále je tu možnosť hľadať čoraz väčšie angažovanie sa laikov v službe liturgii, a to najmä tam, kde nie je potrebné kňazské svätenie. A angažovať nielen deti

a mládež, ale predovšetkým dospelých. Laici môžu okrem toho viesť aktívny život vo farnostiach napríklad cez účasť na farskej a ekonomickej rade. Ak ide o poľskú cirkev, tak je potrebná duchovná zrelosť zo strany duchovenstva a jeho ochota spolupracovať s laikmi. Potenciál laikov nielen z HSŽ, ale aj z iných hnutí je veľký, len treba to vedieť využiť. Kňazi sa musia vyslobodiť z modelu „pastier-omnibus“, ktorý sa o všetko stará a laika pripustí, len ak už nemá nemá sily, možnosti alebo čas. Ide o ich schopnosť spolupracovať, lebo laici sú v mnohom odborne pripravení. Ak kňaz vyskúša spolupracovať s farníkom, ktorý je ekonóm či podnikateľ, tak to môže farnosti veľmi pomôcť.

• Časom začalo byť HSŽ považované za jednu zo špeciálnych pastorácií, a tak sa nedosahuje tá propagovaná vízia Cirkvi. Aké pastoračné intuície o. Blachnického neboli ešte vovedené do života?

Celé hnutie je charizmou. Ako to zakladateľ napísal vo svojom testamente, že je to vízia živej Cirkvi, akú on dostal od Boha pre obnovu kresťanstva v Poľsku aj mimo jeho hraníc. V tomto zmysle to nie je úloha pastoračná, ale je to skutočnosť obnovy kresťanského života. Ako to bolo povedané na II. Kongregácii zodpovedných r. 1977 – cieľom HSŽ je viesť ľudí v Cirkvi ku kresťanskej zrelosti bez ohľadu na vek a stav. Možno povedať, že každá z tých intuícií o. Blachnického už bola v istom zmysle uskutočnená, ale stále si vyžaduje realizovanie. To je to „už, a predsa ešte nie“. Takto je to s Cirkvou, ktorá neustále prežíva svoje dozrievanie a premenu. Je to zákon parabolického rozvoja. Sú chvíle duchovného rastu Cirkvi, ale sú aj krízy, problémy, keď chýbajú dynamickí lídri. Neraz som počul slová: „Zišiel by sa nám o. Blachnicki v tejto dnešnej dobe.“ Vlastne každá z jeho intuícií si vyžaduje ďalší rozvoj a prehlbenie.

Zdroj: www.oaza.pl, skrátené

Dokončenie nabadúce

Stretnutie KOČ v Lipanoch

V nedeľu 29. januára 2012 sa v čajovni v Lipanoch uskutočnilo stretnutie členov, kandidátov a sympatizantov kruciáty. Po modlitbe k Duchu Svätému nasledovala prednáška na tému Ján Pavol II. – Odmietnutý v službe. Nasledovalo vzájomné zdieľanie na otázky: Stalo sa nám niekedy, že si ľudia zle vysvetlili naše dobré úmysly? Oklamali nás ľudia, ktorým sme dôverovali? Odmietli ľudia niekedy našu službu a pomoc?

Povzbudil nás príklad bl. Jána Pavla II. v Nikaragve v marci 1983. Medzi svedectvami odznali aj tieto myšlienky:

„Oslovilo ma, ako sa zachoval bl. Ján Pavol II. počas svojej návštevy v Nikaragve. Aj keď vedel, aká je tam situácia s kresťanmi, nestratil odvahu a vydal sa na túto cestu. A aj keď oslovil len hrstku, neskôr sa to prejavilo v myslení ľudí, takže ani táto jeho cesta nebola zbytočná. Aj pre nás z toho plynie poučenie, že to, čo robíme, možno neprinesie okamžité výsledky, ale časom to svoje ovocie prinesie.“ (Vlado)

„Nemáme sa dať znechutiť, a to platí aj v našom živote. Máme sa podriaďovať Bohu a vytrvať, aj keď iní neprijmú našu službu.“ (Majka)

Bol to veľmi požehnaný čas. Vďaka Pánovi za všetko, čo konal.

Danielka Polláková, KOČ Lipany

Duchovná obnova v Lendaku

V sobotu 11. februára 2012 zorganizovalo spoločenstvo Kruciáty oslobodenia človeka v Lendaku pod vedením Janka Fudalyho a Rózky Lizákovej duchovnú obnovu, ktorej témou bola závislosť v rodinách a duchovné a telesné oslobodenie a uzdravenie zo závislostí. Pozvanie na túto duchovnú obnovu prijal a celé podujatie viedol o. ThDr. Jozef Heske, PhD., celoslovenský moderátor KOČ, teda Diakonie oslobodenia pri HSŽ. Zúčastnili sa jej aj pozvaní zástupcovia jednotlivých spoločenstiev KOČ z Levoče

Bardejova, Lipian, Rožňavy a Starej Ľubovne a páter Roman Gažúr z KOČ Levoča. Pozvanie prijal aj pán miestny pán dekan Mario Anton Hrtus Opraem.

Súčasťou obnovy bol evanjelizačný program – prezentácie, videá a scény o vzťahu Boha a človeka, spoločné spevy, modlitby, svedectvá, informácie o kruciáte, o útulku sv. Františka v Levoči, vystúpenie malých Lendačanov v krojoch, výdatný obed a odborná časť.

Lekár-psychiater z Kežmarku MUDr. Peter Kočíš. Hovoril o vzniku a rozvoji závislostí, najmä alkoholových, o pomoci závislým a ich rodinám, o činnosti klubov abstinentov, konkrétne o kežmarskom abstinentenskom klube. Vo svojom odbornom vystúpení vyslovil okrem iného jednu pozoruhodnú myšlienku: „Zázraky sa dejú, ale treba im pomôcť...“ Miestny lekár MUDr. Ján Krzysik rozšíril a konkretizoval informácie o alkoholizme najmä z hľadiska prvého kontaktu.

Celodenný program sa ukončil svätou omšou, na záver ktorej niektorí účastníci odovzdali deklarácie vstupu do kruciáty a nasledovala adorácia pred Najsvätejšou sviatosťou oltárnu.

Ján Fudali, Rozália Lizáková,
KOČ Lendak

Stretnutie KOČ v Levoči

Dňa 16. februára 2012 sa konalo stretnutie KOČ Levoča. Jednou z tém bolo rozhodovanie o termíne kolaudácie priestorov útulku Krízového centra sv. Františka z Assisi na Košickej ul. č. 2 v priestoroch zadného traktu kláštora minoritov v Levoči. Toto zariadenie je určené pre mužov, ktorí sa pre svoju závislosť od alkoholu ocitli v sociálnej tiesni a ktorí pri odvykaní a izolovaní od nástrah potrebujú obnovu morálnych hodnôt a síl nielen v rovine ľudskej, ale i duchovnej. Každý môže nejakou príspeť: modlitbou, materiálne, finančne (osobne u pátra Romana alebo na č. ú. 0524785128/0900).

Alena Kočíšová, KOČ Levoča

Duchovné cvičenia KOČ v Smižanoch očami účastníka

Dňa 9. až 11. marca 2012 sa konali duchovné cvičenia Kruciáty oslobodenia človeka v Smižanoch u otcov pallotínov pri Svätyni Božieho Milosrdenstva v Smižanoch. Téma duchovných cvičení bola Škola modlitby, ktorú viedol o. Jozef Heske. Pre mnohých bola táto téma veľmi lákavá a hlavne potrebná a poučná. Veď bez modlitby človek duchovne zomiera. Modlitba je ten prvok v našom živote, ktorý nás zbližuje s Pánom. Skrze osobnú modlitbu si získavame vzťah medzi Bohom a nami.

Tento čas duchovných cvičení bol školou modlitby. Vytvorili sme si malé skupinky, kde sme sa zdieľali, ako vyzerá naša modlitba v osobnom živote. Boli to skupinky, kde sme sa učili spoločnej modlitbe. Spoločne Pána chváliť, ďakovať, prosiť. Pre niektorých to bol čas, keď po prvý raz vyslovili svoju modlitbu nahlas v spoločenstve. Nie pre každého je samozrejmé vyjadriť nahlas svoje poďakovanie, prosbu. Máme blok, ktorý je dobré prekonať, odstrániť. Silným momentom bola spoločná modlitba príhovoru, kde sme sa osobne modlili v skupinkách za každého člena a prihovárali sa za neho u Pána.

Okrem katechézy a praktickej modlitby v skupinkách bol priestor aj pre osobnú modlitbu v stánku stretnutia pri vystavenej Sviatosti Oltárnej. Často prichádzame pred Boha so svojimi starosťami, prosbami, krížmi. Ale tu sme sa učili osobnej modlitbe, keď toto všetko necháme na chvíľu bokom a ostaneme pred Pánom takí, akí sme, len ja a On, aby to bolo ako stretnutie dvoch milujúcich srdcí. Veď Pán vidí, čo nosíme vo svojom srdci. V škole modlitby sme sa učili veriť, že keď Pána o niečo prosíme, on vždy odpovedá na našu modlitbu. Veriť, že keď ho prosíme, tak to aj dostaneme. Možno nie vždy podľa našich predstáv, ale vo viere, že Boh vie najlepšie, čo potrebujeme.

Vyvrcholením bolo slávenie sv. omše, keď sme sa mohli stretnúť s Pánom v Eucharistii. Ďakujeme za tento čas milosti. Každý z nás bol povzbudený a ako sa hovorí, „dobili sme si baterky“. Ďakujeme Pánovi za tieto spoločné chvíle a pokračujeme v škole modlitby, lebo to je škola, ktorá trvá celý život.

Marek Compel, KOČ Rožňava

Stretnutie KOČ Levoča a Lipany

Spoločné stretnutie KOČ Levoča a Lipany v Lipanoch v nedeľu 25. marca 2012 sa začalo korunkou k Božiemu Milosrdenstvu a pokračovalo krížovou cestou oslobodenia so zameraním na oslobodenie z rôznych závislostí. Krížovú cestu viedol o. Roman Gažur. Účastníkmi boli členovia, kandidáti a sympatizanti z Levoče, Orlova, Lipian a okolia. Účasť prijali aj členovia Domácej cirkvi HSŽ. Po krížovej ceste nám otec Roman predstavil Diakoniu oslobodenia a nasledovali svedectvá dvoch bratov z útulku sv. Františka z Levoče Tomáša a Romana. Tiež nás svojimi svedectvami povzbudili Peter z Orlova, Štefan z Levoče a Gitka z Levoče. Po svedectvách sme sa presunuli do čajovne, kde sme so zdieľaním pokračovali. Otec Roman nám porozprával o útulku sv. Františka v Levoči. Stretnutie sme ukončili spoločným agapé. Bol to veľmi požehnaný čas. Som veľmi rada, že v našom meste je kruciáta, lebo sa mám kde utiekať, keď sa cítim zle a potrebujem pomoc. Vďaka, Ježiš!

Helena, KOČ Lipany

Z listu utrúpanej mamky

V marci tohto roku som sa zúčastnila na farských misiách v Belej nad Cirochou, ktorú viedli duchovní otcovia z Levoče. Páter Roman mal veľmi krásnu a povzbudzujúcu kázeň o obrátení. Po jeho katechéze pre mužov ostali všetci na svedectvá. Svedčili bývalí abstinujúci alkoholici pán Jozef, pán Ján a pani Alenka, jeho manželka, a potom môj syn Tomáš. Netušila som, že aj ja prispejem svojím svedectvom.

Rozprával, čo všetko urobil, ako si zobral stotisícovú pôžičku a za tri dni už peniaze nemal, neplatil za telefóny, pozeral pornografiu a nezaujímalo ho nič, len kamaráti a peniaze. Nepozeral na mamu, sestry, ktoré mu chceli pomôcť. Veľmi ma teda zohrialo pri srdiečku, že to už všetko chce zanechať a žiť normálny život. Že sa poďakoval za modlitby „adoptívnej“ mame a „adoptívnemu“ otcovi a aj mne. Ani nevie, koľko ľudí sa za neho modlí.

Ja som nebola pripravená na to, že budem svedčiť. Aj keď je to obec blízko Humenného, vypovedala som, pretože nemám čo skrývať, aj keď pre matku je to ťažké a bolestivé. V robote syn nepil, pil len po pracovnej dobe, no samozrejme stále tvrdil, že nepije, aj keď som to na ňom videla. Nikdy si to nechcel priznať, a keďže som nechcela hádky, bola som ticho. Viackrát odišiel z domu. Keď všetko pomíňal, vrátil sa. Nevedela som, kde a s kým býva, no prala som mu veci, nosila som mu ich do roboty a aj poštu. Mne písal SMS: „Nevolaj, nepíš!“

Keď sa bez peňazí na príhovor dcéry vrátil domov, začas bolo dobre. Potom sa to znova začalo – kamaráti, telefonáty, pôžičky, exekúcie, upomienky, a on na to ani nereagoval. A ja som sedela medzi papiermi, plakala a splácala jeho pôžičky, a keď bol na Prednej Hore na liečení, posielala som mu balíky a peniaze. Potom si našiel dievča, no nachytal ju a podrezal si žily. Tak som za ním chodila na psychiatriu. Nosila som mu papieri,

lebo chodil do školy, aby sa učil na sanitára – robila som jednu chybu za druhou... Nastúpil zasa do roboty, no z práce dal výstup. Z toho všetkého som dostala mozgovú mŕtvicu, no chvála Bohu bez následkov.

Pred štyrmi rokmi som bola v Medžugorí a dostala tam veľa milostí. Sľúbila som, že nebudem fajčiť, a aj som s tým prestala, no keď boli v rodine problémy s alkoholom, začala som s tým znova. Sadla som si so synom ku káve, že si zafajčíme a porozprávame sa, no žiaľ vypil kávu, vyfajčil cigaretu, a bolo po rozprávaní. Bola som opäť nahlásená do Medžugoria, ale medzitým som dostala tú mozgovú príhodu. Ale v nedeľu, keď bol odpust k sviatku Nanebovzatia Panny Márie, som znova úplne prestala fajčiť, pretože Panna Mária prišla za mnou až na Slovensko, keďže ja som nemohla ísť za ňou do Medžugorja.

V septembri syn odišiel robiť do Čiech. Zbalila som mu dve veľké cestovné tašky, veci zo skrine, peniaze, riady. O necelý mesiac prišiel stopom domov, že ho úplne okradli... A začalo sa to znova. Povedala som mu, že keď mu je lepšie na ulici, nech ide. Nevyhnala som ho, vyhnal sa sám. Prespával na lavičke pred bytom, a keď odišiel, dala som mu pod lavičku čisté veci a jedlo. Trvalo to asi týždeň. Nezaklopal, nepoďakoval sa. A ja som za dverami bytu plakala a modlila sa. Viac som už nevládala.

Na sviatok Ružencovej Panny Márie v októbri 2011 odišiel do Levoče. Vpustila som ho domov, aby sa osprchoval, dala som mu peniaze na holiča, najedol sa a páter Roman ho prijal do útulku. Každý deň myslím na neho a prosím o dary Ducha Svätého pre všetkých, ktorí sa v útulku starajú o klientov. Klientov zasa prosím, aby sa stále modlili za tých, ktorí sa z láskou o nich starajú, aby im robili radosť a nie starosti a nám zármutok. Nech majú vo svojich srdciach lásku, živú vieru, pokoru, čisté srdce a aby odpustili sami sebe a dobre si vykonali sviatosť zmierenia.

Anka (skrátene)

Pozvánky

Piata púť kruciáty do Medžugoria

Kruciáta oslobodenia človeka Levoča organizuje v dňoch 14. až 24. júla 2012 už 5. púť KOČ do Medžugoria.

V cene 260 eur je zahrnuté:

- doprava klimatizovaným autobusom (s odchodom z Levoče),
- poistenie,
- pitný režim,
- ubytovanie v penzióne,
- strava (raňajky, obеды),
- sprievodca,
- vstupy do komunít,
- preklad omší do slovenčiny.

Duchovné vedenie budú mať na starosti páter Roman Gažúr a o. Martin Goč. Púť sa začína 14. júla 2012 svätou omšou o 10.30 v kostole minoritov v Levoči. Návrat je 24. júla 2012 v popoludňajších hodinách.

Ako cestovný doklad slúži platný pas alebo platný občiansky preukaz.

Prihlasujte sa, prosím, prostredníctvom e-mailu na registracia@kruciata.sk alebo na margitakocisova@gmail.com alebo telefonicky na: 0944 546 014 alebo 053/443 43 11 u p. Margity Kočišovej. Do prihlášky uveďte: priezvisko, meno, adresau, číslo cestovného dokladu, ktorý použije účastník na cestu (platný pas alebo platný občiansky preukaz), rodné číslo (kvôli hromadnému poisteniu dopravcom). Bližšie informácie budú priebežne zverejnené na našej stránke.

KOČ Levoča

Foto: Kostol sv. apoštola Jakuba v Medžugorí

Púť kruciáty v Poľsku

Poľská Kruciáta oslobodenia človeka – Krucjata Wyzwolenia Człowieka (KWC) pozýva na púť k hrobu bl. kňaza Jerzyho Popiełuszku, ktorá sa uskutoční dňa 2. júna 2012 vo Varšave s týmto programom:

- 10.00 Začiatok púte v kostole sv. Stanislava Kostku v Żoliborze (Varšava)
- Konferencia s kňazom dr. Tomaszom Kaczmarekom, postulátorom procesu beatifikácie bl. kňaza Jerzyho Popiełuszku
- Krížová cesta so svedectvami
- Prestávka na návštevu Múzea bl. Jerzyho Popiełuszku a jedlo
- Presun do Wilanowa (Varšava) pred Svätynňu Božej Prozreteľnosti
- 16.00 Evanjelizácia: predstavenie KWC, svedectvá, koncert skupiny La Pallotina
- 17.00 Eucharistia s otcom kardinálom Stanisławom Ryłkom
- 19.00 Záver púte

Podľa www.kwc.oaza.pl

Kalendárium kruciáty 2012

27. 5. 2012 – Slávnosť Zoslania Ducha Svätého

Máj 2012 – Celoslovenský deň spoločensťva HSŽ

2. 6. 2012 – Poľská púť KWC

29. 6. – 1. 7. 2012 – Pešia púť KOČ

Júl 2012 – Púť KOČ do Medžugoria

14. 8. 2012 – Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho, patróna KOČ

1. 9. 2012 – Národná Púť KOČ a HSŽ k hrobu zakladateľa do Krościenka

21. – 23. 9. 2012 – Národná konferencia KWC v Poľsku

Október 2012 – Celoslovenské sympóziu KOČ

22. 10. 2012 – Liturgická spomienka na bl. Jána Pavla II.

November 2012 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2012 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronátny sviatok KOČ

Patróni kruciáty

Sv. Stanislav

Narodil sa okolo roku 1030 pravdepodobne v dedinke Szczepanow neďaleko Krakova, preto sa zvykne uvádzať aj ako Szczepanowski. Svoje vzdelanie nadobúdaval štúdiom v Hnezdne, v belgickom Liege a pravdepodobne aj v Paríži. Pre jeho výnimočné schopnosti ho v roku 1072 pápež Alexander II. ustanovil za krakovského biskupa. Stanislav tvrdo pracoval na dokončení a prehĺbení christianizácie poľského ľudu a mnoho síl venoval aj obnove duchovenstva podľa dobových reformných snáh. Vo svojom úrade sa Stanislav stal echom hlasu volajúceho na púšti, za čo ho ľud spontánne pomenoval „poľským Jánom Krstiteľom“. Bol totiž jedným z kňazov, ktorí mali svojich veriacich tak radi, že ich vedeli aj pokarhať pre ich vlastné dobro.

V období jeho pôsobenia vládol v Poľsku kráľ Boleslav II. Neviedol príkladný život, nespravodlivo a hrubo sa správal k svojim poddaným, neoprávnene zasahoval do správy Cirkvi a na dôvažok sa chcel oženiť s bratovou manželkou.

Biskupovi Stanislavovi záležalo viac na záchrane ľudskej duše ako na osobných výhodách, a preto keď videl, čo kráľ koná, neváhal vystúpiť proti nemu a smelo ho viackrát pokarhal a dokonca vylúčil z Cirkvi. Kráľ a toto rozhodnutie podráždilo natoľko, že sa rozhodol pripraviť vzburu a Stanislavovu smrť. Stanislav bol však u ľudu obľúbený a ani vojaci sa neodvážili naňho vziať ruku, sám kráľ sa preto rozzúrene vrhol na biskupa a rozťal mu hlavu na dvoje.

Stanislava svätorečil v roku 1253 pápež Inocent IV. a poľský národ si ho vyvolil za svojho patróna.

Pre členov kruciáty je sv. Stanislav vzorom odvahy pri vydávaní svedectva o objektívnych a najvyšších morálnych hodnotách aj za cenu obetovania života.

Podľa www.kruciata.sk

Pravidelné stretnutia

KOČ Bardejov

V Kostole sv. Anny každý párný týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

KOČ Jarovnice

V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

KOČ Lipany

V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

KOČ Lendak

V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

KOČ Levoča

V kláštore minoritov každý štvrtok o 17.00 hod. (okrem 29. decembra 2011). Nasleduje adorácia o 20.00 hod. (okrem prvopiatkového týždňa, keď je adorácia v kaplnke kláštora minoritov).

KOČ Rožňava

V priestoroch farského úradu každý druhý a štvrtý utorok v mesiaci o 18.10 hod.

KOČ Prešov

V priestoroch Slovenského červeného kríža na Jarkovej ul. (oproti Mestskej polícii) každú druhú stredu v mesiaci o 17.15 hod.

Oznam

KOČ prosí členov a kandidátov, aby si skontrolovali svoje registračné údaje uvedené v prihláške a zmeny oznámili na registracia@kruciata.sk alebo na adresu v KOČ v Levoči. Ďakujeme!

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ

Vychádza šesťkrát do roka

vďaka štedrosti p. Ing. Rudolfa Češka.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.

RNDr. Štefan Paločko,

Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –

Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča

0905 709 324, 0907 977 645

www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk